

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 november 2017 met nummer RvVb/A/1718/0280
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0014/A

Verzoekende partij	de heer Eric VAN HERTERYCK vertegenwoordigd door advocaten Bram VANDROMME en Goele BROUCKAERT met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Kapucijnenstraat 14
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RWO, afdeling Antwerpen vertegenwoordigd door advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 201

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 14 september 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 juli 2015.

De verwerende partij heeft aan de stad Mechelen een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de aanleg van wegenis en riolering voor de woonwijk Spreeuwenhoek en de directe omgeving op de percelen gelegen te 2800 Mechelen, Lotelingstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie D, nummers 107T, 110E, 93X3 en 94N2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 maart 2017.

Advocaat Bram VANDROMME voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Astrid GELIJKENS *loco* advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De stad Mechelen dient op 11 december 2014 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van wegenis en riolering voor woonwijk Spreeuwenhoek en de directe omgeving – Lot 1: Lotelingstraat en deel nieuwe ontsluitingsweg naast Alstom site West” op de percelen gelegen te 2800 Mechelen, Lotelingstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie D, nummers 107T, 110E, 93X3 en 94N2.

De percelen liggen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Spreeuwenhoek-Venne’ (hierna het RUP Spreeuwenhoek-Venne), goedgekeurd op 5 januari 2012, in een ‘zone voor wegen – hoofdontsluiting’ (artikel 18) en ‘groenstrips’ (artikel 27). De aanvraag kadert in de ontwikkeling van dit gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Mechelen’, definitief vastgesteld op 18 juli 2008, meer bepaald binnen de afbakeningslijn van het regionaalstedelijk gebied. De op het ogenblik van de vaststelling van dit plan bestaande bestemmings- en inrichtingsvoorschriften zijn onverminderd van toepassing gebleven.

De percelen liggen deels in woongebied volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976.

De nieuwe wegenis sluit aan op de Leuvensesteenweg, een gewestweg (N26).

De percelen liggen in de nabijheid van een waterloop van eerste categorie 'Barebeek' en een waterloop van tweede categorie 'Hanswijkbeek'.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 maart 2015 tot en met 14 april 2015, dient de verzoekende partij het enige bezwaarschrift in.

Adviezen worden verleend door het agentschap Wegen en Verkeer (voorwaardelijk gunstig), de provinciale dienst toegankelijkheid (voorwaardelijk gunstig), het agentschap Onroerend Erfgoed (gunstig), het agentschap Natuur en Bos (voorwaardelijk gunstig), de provinciale dienst Waterbeleid (voorwaardelijk gunstig) en VMM (voorwaardelijk gunstig).

De gemeenteraad van de stad Mechelen keurt op 26 mei 2015 het tracé van de wegenis definitief goed “onder de voorwaarden zoals weerhouden door het college van burgemeester en schepenen in zitting van 13 mei 2015”.

De verwerende partij verleent op 22 juli 2015 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG / RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

*Voor het gehele project (met uitzondering van een beperkt deel gelegen in de Watertorenstraat en de Rateaulaan) zijn het **gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan** en het **gemeentelijk***

ruimtelijk uitvoeringsplan de twee van kracht zijnde plannen. De voorschriften van beide plannen dienen gevolgd te worden. De aanvraag wordt getoetst aan de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde **gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan**.

Voor de gedeelten gelegen in aansluiting op de Watertorenstraat, de Leuvensesteenweg en de Rateaulaan is het gewestplan van toepassing, in casu **woongebied**.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is **principiële in overeenstemming** met de geldende voorschriften.

...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

De aanvraag is verzonden naar de gemeente MECHELEN voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 16/3/2015 tot 14/4/2015. Er werd één bezwaarschrift ingediend. De bezwaren handelen over:

1. Afwijken op de voorschriften van het RUP: er wordt geen rekening gehouden met de richtinggevendende dwarsprofielen uit het RUP, meer bepaald de enkele rijrichting van een deel van de Lotelingstraat. Er wordt een dubbele rijrichting voorzien. Dit kan zorgen voor sluikeverkeer via de Rateaulaan en de Plankendaalstraat.
2. Bereikbaarheid van de toegang tot woning Lotelingstraat 3 en vragen ivm gebruik voetpad en fietspad.
3. Niet correct weergegeven van het afvloeien van het hemelwater.
4. Niets vermelden over de ontwikkeling van de Alstomsite bij de mer-screening.
5. Afwijken van de afmetingen van het rooilijnplan t.o.v. het ontwerpplan.
6. Bezwaar inzake de procedure: waarom eerst een bouwvraag indienen om pas daarna een ontwerp rooilijnplan in te dienen?

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1. De dwarsprofielen, waar de bezwaarindiener op doelt, zijn enkel opgenomen in de toelichtingsnota die hoort bij de voorschriften en het grafisch plan van het RUP Spreeuwenhoek. In de toelichtingsnota zijn ten indicatieven titel profielen opgenomen en geen bindende bepalingen. Dergelijke richtinggevendende profielen geven een mogelijke inrichting van de wegenis weer doch leggen deze niet bindend op. Bijgevolg zijn de ontworpen dwarsprofielen van deze aanvraag niet in strijd met de verordende bepalingen van de stedenbouwkundige voorschriften of het grafisch plan van het RUP. Wat de dubbele rijrichting betreft, dient benadrukt dat dit slechts tijdelijk is en namelijk tot na de ontwikkeling van het gehele gebied Spreeuwenhoek. De huidige wegprofielen moeten ondertussen aangepast zijn voor tweerichtingsverkeer. Het bezwaar wordt niet weerhouden.

2. Er wordt geen toegangs-/ontsluitingsweg voorzien voor de woning naar de rijweg. Het bezwaar is gegrond. Wij adviseren om een toegangsweg van 4m00 breed op te leggen ter hoogte van de kiezelstrook voor de woning Lotelingstraat 3. De wadi zal aangepast en eventueel gecompenseerd moeten worden. Dit bezwaar wordt weerhouden.

Verkeersregels voor voetgangers: Je volgt eerst en vooral de trottoirs, de delen van de openbare weg die voorbehouden zijn voor voetgangers of de begaanbare verhoogde berm. Bij gebrek daaraan gebruik je de begaanbare gelijkgrondse berm. Als geen van deze aanwezig zijn, dan mag je gebruik maken van andere delen van de openbare weg. De voorkeur gaat daarbij naar parkeerstroken of fietspaden, waarbij je wel voorrang moet geven aan bestuurders of fietsers. Als je op de rijbaan loopt, dan moet je zo dicht mogelijk bij de linkerrand ervan blijven. Ben je in groep, dan loop je best achter elkaar. Via de opgelegde oprit kan het voetpad bereikt worden aan de overzijde van de straat.

3. De infiltratierool loopt afwaarts van put R2-5 naar put R2-2 met een verval van 25cm over een lengte van 141m. De riolering loopt dus af richting het zuiden en verder westelijk richting

Barebeek. In het deel tussen Leuvensesteenweg en Rateaulaan worden straatkolken geplaatst om het regenwater op te vangen. Die worden aangesloten op de infiltratieriolering. Ook in de wadi's naast de Lotelingenstraat worden kolken geplaatst die bij hevige regenval en het vullen van de wadi's het regenwater tot in de riolering brengen en ervoor zorgen dat er geen wateroverlast op straat ontstaat. Dus de volledige Lotelingenstraat wordt aangesloten op de infiltratieriolering ondanks dat het maaiveld in dit deel afloopt richting Leuvensesteenweg.

4. Bij de mer-screening wordt nagekeken of er mogelijke effecten zijn op de omgeving door toedoen van het project. Dit project omvat de aanleg van wegenis om de uitvoering van het RUP Spreeuwenhoek mogelijk te maken. In het kader van het RUP Spreeuwenhoek werd reeds een plan-MER-screening uitgevoerd. De ontwikkeling van de Alstomsite zit momenteel nog in onderzoeksfase en is nog niet verwezenlijkt. Er is nog geen stedenbouwkundige vergunning voor afgeleverd. Op basis van wat nu gekend is over het project Alstom, zullen uitsluitend een 60-tal wooneenheden bijkomend langs deze wegenis ontsloten worden. Dit veroorzaakt geen hoge verkeersdruk. De retail die mogelijk in het project voorzien wordt zal ontsluiten via de Leuvensesteenweg en zal dus geen impact hebben op de wegenis van voorliggend project. Het bezwaar wordt niet weerhouden.

5. De totale breedte van de nieuwe rooilijn, zoals aangegeven op het bouwplan bij de bouwaanvraag "heraanleg Lotelingstraat" is 20 meter. Ter hoogte van de bestaande wegenis aan de Lotelingstraat is dit de combinatie van het huidige openbaar domein inclusief het nieuw openbaar domein. De maten die hier dus zijn aangegeven (14m86 en 14m95), zijn de maten van het extra in te nemen openbaar domein naast het bestaande openbaar domein. Het rooilijnplan geeft het nieuw in te lijven openbaar domein weer (geel ingekleurd) en de nieuwe grenzen tussen nieuw openbaar domein en privé domein (rode lijn op het plan). Het bezwaar wordt niet weerhouden.

6. De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en de vaststelling van de rooilijn zijn twee zaken die los van elkaar lopen. Ze ondergaan aparte procedurele stappen en volgen aparte regelgeving. Zij kunnen los van elkaar en gelijktijdig lopen. Alleen kan de goedkeuring van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning pas gebeuren na de definitieve goedkeuring van de rooilijn. Het tracé werd door de gemeenteraad in zitting van 26/5/2015 (zie bijlage) definitief goedgekeurd. De geplande werken zijn hiermee in overeenstemming, waardoor dit het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning niet hypothekeert. Het bezwaar wordt niet weerhouden.

ZAAK DER WEGEN

Art. 4.2.25. Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

De voorliggende aanvraag betreft specifiek de nieuwe wegenis en riolering in de Lotelingstraat-noord en de nieuwe ontsluitingsweg van het deel aan de westzijde, ter hoogte van de Alstomsite. Het gedeelte van de Lotelingsstraat, dat begrepen zit in deze aanvraag betreft een heraanleg, significante herprofilering en herdimensionering van deze straat, afgestemd op de geplande woonontwikkelingen in uitvoering van het RUP 'Spreeuwenhoek-Venne'. Een tweede gedeelte van deze aanvraag gaat om de aanleg van een nieuw straat deel tussen de Leuvensesteenweg en de Watertorenstraat. Derhalve is een gemeenteraadsbeslissing overeenkomstig artikel 42 van het Gemeentedecreet vereist. Deze werd dd. 26/5/2015 door de gemeenteraad van de stad Mechelen genomen (zie bijlage).

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit

van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project heeft geen omvangrijke oppervlakte, betreft aanleg van het openbaar domein en ligt niet in overstromingsgevoelig gebied. Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de waterbeheerders, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

Het terrein in aanvraag stroomt af naar de Barebeek, een onbevaarbare waterloop van 1ste categorie die beheerd wordt door de VMM. Uit het advies van de VMM blijkt dat er in dit stadium geen negatieve effecten worden verwacht op de overstromingsaspecten van de Barebeek. Er wordt wel gevraagd in het verdere stadium blijvend te onderzoeken of er voor deze fase een aansluiting moet komen naar de Barebeek, indien het hemelwater in de huidige situatie volledig ter plaatse kan infiltreren, zie bijgevoegd advies van deze adviesinstantie dd. 16/02/2015. Verder dienen de voorwaarden opgelegd in dit advies strikt worden nageleefd.

Het terrein in aanvraag stroomt af naar de Hanswijkbeek, een waterloop van 2de categorie die beheerd wordt door de Provincie Antwerpen — Dienst Integraal Waterbeleid. De mogelijk schadelijke effecten werden onderzocht in het advies van deze waterloopbeheerder dd. 03/02/2015. Deze voorwaarden worden integraal aan onderhavige vergunning gehecht.

MER-SCREENING

Er werd een project MER-screeningsnota bij het dossier gevoegd. De noodzaak tot het opstellen van de een project-MER werd nagegaan op basis van het optreden van "aanzienlijke effecten", zoals dit blijkt uit de aard van het project en de ligging van het projectgebied. Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de gevoerde analyse kan geoordeeld worden dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn. Deze werden voldoende onderzocht. Voor het project dient bijgevolg geen project-MER te worden opgemaakt.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft een eerste fase van de aanleg en (her)inrichting van het publiek domein in het gebied Spreeuwenhoek - Sint-Albertus. Het goed ligt in een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Spreeuwenhoek - Venne, definitief vastgesteld door de deputatie van 05/01/2012. De werken kaderen binnen het ten uitvoer brengen van dit plan. Concreet gaat het om de heraanleg van de wegeninfrastructuur, voorzieningen voor waterhuishouding, afwatering en publieke groen- en speelruimten in het hele gebied. De voorliggende aanvraag betreft specifiek de nieuwe wegenis en riolering in de Lotelingstraat-noord en de nieuwe ontsluitingsweg van het deel aan de westzijde, ter hoogte van de Alstom-site. Het gedeelte van de Lotelingsstraat, dat begrepen zit in deze aanvraag betreft een heraanleg, herprofilering en herdimensionering van deze straat, afgestemd op de geplande woonontwikkelingen in uitvoering van het RUP 'Spreeuwenhoek-Venne'. Een tweede gedeelte van deze aanvraag gaat om de aanleg van een nieuw straat deel tussen de Leuvensesteenweg en de Watertorenstraat. In beide straten wordt een profiel voorgesteld waarbij de rijweg in een continue betonverharding een breedte krijgt van 6m10. Daarnaast wordt er een vrijliggend fietspad aangelegd in bruine asfaltverharding en een 1m50 breed voetpad in klinkers. Er wordt ook een gescheiden rioleringsstelsel voorzien.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Art. 4.3.1. §2, 3° van de VCRO stelt dat indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en

regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. Het grootste deel van de aanvraag is gelegen binnen het RUP en voldoet ook aan de gestipuleerde inrichtingsvoorschriften van art. 19 en 27 van het RUP.

De straatdelen die zoals hoger vermeld buiten het RUP gelegen zijn, zijn zeer beperkt en zorgen voor een logische aansluiting op de bestaande weginfrastructuur. Inzake de aansluiting op de Leuvensesteenweg, dienen te voorwaarden van Wegen en Verkeer Antwerpen gerespecteerd te worden.

Inzake brandveiligheid en bereikbaarheid voor de brandweer dienen de bepalingen in het advies dd. 24/4/2015 van de brandweer van Rivierenland.

ALGEMENE CONCLUSIE

Het gevraagde kan vergund worden, mits de hierboven aangegeven voorwaarden worden nageleefd.

BIJGEVOLG WORDT OP 22 JULI 2015 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Er dient een toegangszone van 4m00 breed te worden aangelegd ter hoogte van de kiezelstrook vóór de woning Lotelingstraat 3, teneinde een vlotte toegang tot dit pand te bekomen. Hetzelfde geldt voor Lotelingstraat 2. De wadi zal in dit geval hieraan aangepast moeten worden en eventueel gecompenseerd moeten worden;
 - De bepalingen in het advies dd. 24/4/2015 van de brandweer van Rivierenland dienen strikt te worden nageleefd;
 - De bepalingen in het advies van Wegen en Verkeer dd. 16/02/2015 dienen strikt te worden nageleefd.
 - De bepalingen in het advies van Provinciebestuur - Dienst Welzijn - Centrum voor Toegankelijkheid dd. 22/01/2015 dienen strikt te worden nageleefd. Op 08/01/2015 heb ik dit advies gevraagd. Dit advies werd uitgebracht op 11/02/2015 en ontvangen op 11/02/2015. Het advies is gunstig. (zie bijlage)
 - De bepalingen in het advies van het agentschap voor NATUUR EN BOS dd. 9/3/2015 dienen strikt te worden nageleefd.
 - De bepalingen in het advies van het Provinciebestuur - Dienst Waterbeleid dd. 03/02/2015 dienen strikt te worden nageleefd.
 - De bepalingen in het advies van de VMM dd. 16/2/2015 dienen strikt te worden nageleefd.
- ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij steunt haar belang bij de vordering op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO als derde belanghebbende. De verzoekende partij zet uiteen eigenaar en bewoner te zijn van een woning recht tegenover de percelen waar de wegenis en riolering zullen aangelegd worden. Het perceel van de verzoekende partij grenst onmiddellijk aan de 'zone voor wegenis - hoofdontsluiting'.

De verzoekende partij stelt dat ze ernstige mobiliteitshinder zal ondervinden door de wegenis, inclusief geluidshinder en fijnstofhinder, aangezien haar woning door de uitvoering van de bestreden beslissing zal gelegen zijn langs één van de drie hoofdontsluitingswegen van de beoogde wijk Spreeuwenhoek. Momenteel is de Lotelingstraat zeer rustig, gelet op het zeer beperkt aantal woningen langsheen deze straat. Door de bestreden beslissing verliest de Lotelingstraat zijn smal en rustig karakter en wordt de straat omgevormd naar een brede hoofdontsluitingsweg van de beoogde woonwijk Spreeuwenhoek, en de daarbij horende ontwikkelingen, waardoor een aanzienlijke toename van het verkeer te verwachten is.

De verzoekende partij stelt verder ook dat ze hinder zal ondervinden ten gevolge van de negatieve effecten op de waterhuishouding. Een en ander volgt volgens haar uit het gebrekkig onderzoek dat op planniveau bij de opmaak van het RUP Spreeuwenhoek-Venne werd uitgevoerd met betrekking tot de watertoets. Ook nu reeds heeft de wijk Spreeuwenhoek te kampen met wateroverlast. De bestreden beslissing heeft tot gevolg dat nieuwe verhardingen worden voorzien. Aangezien het buffer- en infiltratiebekken voor de opvang van hemelwater pas in een latere fase zou gerealiseerd worden, zal in eerste instantie alles ter plaatse infiltreren.

Verder haalt de verzoekende partij visuele hinder aan, aangezien door de profielen en de omvang van de wegenis een grote (negatieve) visuele impact wordt gecreëerd op haar onmiddellijke leefomgeving.

Tot slot meent zij dat het project een negatieve financiële impact heeft haar eigendommen. De grotere kans op wateroverlast en een beduidende toename in omvang van het verkeer tast het woonklimaat aan en heeft een financiële minderwaarde tot gevolg.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij en stelt dat de herinrichting van de Lotelingstraat naar ontsluitingsweg voor de achterliggende wijk Spreeuwenhoek, voortvloeit uit het RUP Spreeuwenhoek-Venne dat in 2012 werd goedgekeurd. De vermeende nadelen vloeien dus niet voort uit de bestreden beslissing, maar zijn het gevolg van de keuzes die gemaakt werden in het RUP.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij met een verzoekschrift van 25 juni 2012 de Raad van State heeft verzocht om het RUP Spreeuwenhoek-Venne te schorsen en te vernietigen. Met een arrest van 28 maart 2014 heeft de Raad van State het annulatieverzoek gegrond bevonden en heeft de Raad het RUP Spreeuwenhoek-Venne vernietigd in zoverre het betrekking had op de percelen van de verzoekende partij. Opvallend is dat de verzoekende partij in het verzoekschrift dat werd ingediend bij de Raad van State nagenoeg dezelfde nadelen aanhaalt als in huidige procedure. Hiermee wordt dan ook bevestigd dat de nadelen die de verzoekende partij thans aanhaalt nadelen zijn die voortvloeien uit het RUP.

3.

De verzoekende partij antwoordt hierop dat de hinder en nadelen die zij aanhaalt, wel degelijk voortvloeien uit de bestreden beslissing zelf. Een bestemmingskeuze die wordt vastgelegd in een ruimtelijk uitvoeringsplan ontnemt nadien het belang van een benadeelde derde niet bij het

bestrijden van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag die desgevallend gebaseerd is op de bestemmingsvoorschriften van dat ruimtelijk uitvoeringsplan.

De verzoekende partij betwiste eerder reeds het RUP Spreeuwenhoek-Venne bij de Raad van State, wat de verzoekende partij uiteraard niet het belang ontnemt om ook vergunningsbeslissingen te betwisten die voortvloeien uit de bestemmingswijzigingen van het RUP én al helemaal niet om dit RUP in vraag te stellen (zie eerste middel). De verwerende partij lijkt ook niet te betwisten dat de verzoekende partij hinder dreigt te ondervinden door de ontsluitingsweg,

Beoordeling door de Raad

1.

Om als belanghebbende derde bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden.

2.

De verzoekende partij verduidelijkt dat zij de eigenaar en bewoner is van een woning gelegen aan de Lotelingstraat, waarvan de (her)aanleg het voorwerp uitmaakt van de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij omschrijft uitvoerig dat de heraanleg van de Lotelingstraat in functie staat van een toename van verkeer en daarmee gepaard een toename van geluidshinder en fijnstof en dat zij tevens wateroverlast vreest ten gevolge van de nieuwe verhardingen. Zij maakt daarmee op concrete wijze aannemelijk dat zij ingevolge de bestreden beslissing hinder en nadelen kan ondervinden.

Het gegeven dat de Lotelingstraat heringericht wordt met het oog op de ontsluiting van de nieuwe, achterliggende woonwijk Spreeuwenhoek en daarmee uitvoering geeft aan het RUP Spreeuwenhoek-Venne, neemt niet weg dat een oorzakelijk verband bestaat tussen de bestreden beslissing en de door de verzoekende partij omschreven hinder en nadelen. Dat de verzoekende partij in de schorsings- en vernietigingsprocedure bij de Raad van State tegen het RUP Spreeuwenhoek-Venne nagenoeg dezelfde hinder en nadelen heeft aangehaald, leidt niet tot een andere conclusie.

De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen. De verzoekende partij beschikt over het vereiste belang.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel – eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 3.2 van de richtlijn 2001/42/EG van Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (hierna: SEA-richtlijn), van bijlage II bij de richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: project-MER-richtlijn), van de artikelen 4.1.4, 4.2.3, 4.1.4, §1, 4.1.7 en 4.2.8, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM), van de artikelen 1.1.4, 2.1.2, §3 en 2.2.2, §1 VCRO, van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB), van artikel 4, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, met aanwending van artikel 159 van de Grondwet.

In dit middel stelt de verzoekende partij dat het RUP Spreeuwenhoek-Venne, waarop de bestreden beslissing steunt, onwettig is en op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

In een eerste middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat het RUP Spreeuwenhoek-Venne ten onrechte niet werd onderworpen aan een plan-MER en slechts een screeningsnota werd opgesteld, in een tweede middelonderdeel stelt ze dat de watertoets (als onderdeel van de screeningsnota) bij de opmaak van het RUP niet correct werd uitgevoerd en in een derde middelonderdeel herhaalt ze dat een plan-MER moest worden uitgevoerd omdat aanzienlijke milieueffecten te verwachten zouden zijn.

2.

In het eerste onderdeel zet de verzoekende partij uiteen dat ten onrechte geen plan-MER is opgemaakt bij het RUP Spreeuwenhoek-Venne.

In de planningsprocedure van het RUP Spreeuwenhoek-Venne werd enkel een screeningsnota opgesteld, waarin wordt gesteld dat het RUP niet van rechtswege plan-MER-plichtig is omdat het niet behoort *“tot categorie 10b van bijlage II van de project-MER-plicht, daar het aantal woningen ver onder de grens van 1000 eenheden blijft en de vervoersgeneratie beneden de opgegeven grenswaarden is gesitueerd”*. Ook de dienst Mer stelde in de beslissing van 29 november 2010 dat *“zoals in de screeningsnota aangegeven, het voorliggend RUP niet van rechtswege plan-MER-plichtig [is] en dus in aanmerking komt voor een onderzoek tot milieueffectenrapportage”*.

Het RUP Spreeuwenhoek-Venne was volgens de verzoekende partij wel degelijk (van rechtswege) plan-MER-plichtig. Het RUP betreft een woonontwikkeling met negen woonzones en 372 woningen in totaliteit.

Luidens artikel 4.2.3, §2 DABM, ten tijde van de vaststelling van het RUP Spreeuwenhoek-Venne, dient een plan-MER opgemaakt worden voor een plan dat onder meer betrekking heeft op ruimtelijke ordening of grondgebruik, het kader vormt voor het toekennen van een vergunning voor een project bedoeld in bijlagen I en II van besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage (hierna: project-MER-besluit) en niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau noch een kleine wijziging inhoudt.

Artikel 3.2, a) SEA-richtlijn stelt expliciet dat een milieubeoordeling wordt gemaakt voor alle plannen die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in Bijlagen I en II bij de project-MER-richtlijn genoemde projecten. De directe werking van dit artikel 3.2 SEA Richtlijn werd reeds erkend (RvS nr. 218.458 van 14 maart 2011). Het RUP Spreeuwenhoek-Venne vormt onmiskenbaar het kader voor projecten die vermeld worden in de voormelde Bijlagen van de project-MER-Richtlijn, meer bepaald 'stadsontwikkelingsprojecten' en 'aanleg van wegen', opgenomen in Bijlage II, punt '10. Infrastructuurprojecten', subcategorieën b) en e).

In het project-MER-besluit werden er evenwel drempelwaarden gekoppeld aan de stadsontwikkelingsprojecten. In bijlage II, categorie 10b van het project-MER-besluit worden 'stadsontwikkelingsprojecten' vermeld met drempelwaarden, meer bepaald de bouw van 1000 of meer woongelegenheden, een oppervlakte van 5000m² of meer handelsruimte of een verkeersgenererende werking met pieken van 1000 of meer auto's per tijdsblok van 2 uur. Deze drempelwaarden worden niet gesteld in de Europese regelgeving. Ook *in casu* is deze drempelwaarde de reden waarom werd geoordeeld dat geen plan-MER diende te worden opgesteld. Het Hof van Justitie heeft echter bij arrest van 24 maart 2011 (nr. C-435/09) geoordeeld dat, voor zover de regelgeving van het Vlaamse Gewest drempelwaarden en selectiecriteria vaststelt die enkel met de omvang van het betrokken project rekening houden, dit niet aan de eisen van artikel 4, leden 2 en 3 van de project-MER-Richtlijn, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III, voldoet.

Samengevat komt het er dus op neer dat ten onrechte drempelwaarden werden toegepast om de plan-MER-plicht te beoordelen. De drempelwaarden in de Vlaamse regelgeving waren onwettig en in strijd met de direct werkende Europese regelgeving.

Dit maakt dat voor het RUP Spreeuwenhoek-Venne eigenlijk wél een plan-MER diende te worden opgesteld, wat er ook toe had kunnen leiden dat de diverse milieueffecten correct en afdoende waren onderzocht, wat nu niet het geval is.

Op grond van artikel 4.2.3, §2 DABM diende dus een plan-MER te worden opgesteld. De dienst Mer besliste op 29 november 2010 onterecht dat geen plan-MER noodzakelijk is. Deze beoordelingen van de dienst Mer en tevens van de plannende overheden, schenden de materiële motiveringsplicht, in combinatie met artikel 3 Motiveringswet en het zorgvuldigheidsbeginsel. De motieven dat geen plan-MER noodzakelijk was, zijn niet deugdelijk en ook niet draagkrachtig. Nu een plan-MER moest gevoegd zijn bij het RUP, is er ook sprake van een schending van artikel 2.2.2, §1 VCRO, dat de inhoud van een ruimtelijk uitvoeringsplan bepaalt, onder meer "in voorkomend geval een overzicht van de conclusies van het planmilieueffectenrapport" (§1, 6°).

Door het ontbreken van het plan-MER is het RUP Spreeuwenhoek-Venne en elke daaraan gekoppelde ontwikkeling, van meet af aan onregelmatig en onwettig. Een en ander leidt er toe dat het planproces vanaf het begin moet worden hernomen.

3.1.

De verwerende partij antwoordt dat het middel onontvankelijk is.

De verwerende partij zet uiteen dat de verzoekende partij in dit eerste middel vraagt dat de Raad de onwettigheid van het RUP Spreeuwenhoek-Venne zou vaststellen, dit buiten toepassing zou laten op basis van artikel 159 van de Grondwet en om vervolgens te oordelen dat bijgevolg ook de bestreden beslissing onwettig is.

Wanneer men nooit enige procedurele mogelijkheid heeft gehad om op te komen tegen een RUP of een BPA op basis waarvan een stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd, kan

aangenomen worden dat men in het kader van een annulatieberoep tegen de stedenbouwkundige vergunning de eventuele onwettigheid van het RUP of het BPA nog kan opwerpen. De verzoekende partij heeft echter met een verzoekschrift dat op 25 juni 2012 bij de Raad van State om de schorsing en nietigverklaring verzocht van het RUP Spreeuwenhoek-Venne. In het kader van deze procedure wierp de verzoekende partij slechts één middel op, met name dat zijn bezwaren die hij tijdens het openbaar onderzoek kenbaar had gemaakt, niet afdoende werden beantwoord. Dit middel werd gegrond bevonden en het RUP werd vernietigd in zoverre het de percelen van de verzoekende partij betrof. Wanneer men het RUP reeds rechtstreeks heeft aangevochten, kan men thans niet meer vorderen dat het RUP op basis van artikel 159 Grondwet buiten toepassing zou worden gelaten op basis van wettigheidskritiek die men niet heeft opgeworpen in het eigenlijke annulatieberoep tegen het RUP.

Door dit middel niet op te werpen voor de Raad van State heeft de verzoekende partij aangegeven ter zake geen belang te hebben. Daarenboven vernietigde de Raad van State enkel het RUP voor wat betreft het de percelen van de verzoekende partij.

3.2.

De verwerende partij stelt ondergeschikt dat het middel ook ongegrond is.

Inzake het eerste middelonderdeel stelt de verwerende partij dat bij de opmaak van het RUP geen plan-MER moest worden uitgevoerd maar dat men kon volstaan met de uitgevoerde MER-screeningsnota. Ze zet uiteen dat op het ogenblik dat de RUP-procedure werd opgestart, het project-MER-besluit van 2004 twee bijlagen had. In Bijlage I stonden de projecten opgelijst die overeenkomstig Bijlage I van de project-MER-richtlijn onderworpen dienden te worden aan een MER. In Bijlage II van het besluit stonden projecten opgelijst die overeenkomstig Bijlage II van de project-MER-richtlijn aan een MER onderworpen dienden te worden, of waarvoor op gemotiveerd verzoek een ontheffing kon worden gevraagd. Bij de omzetting van deze richtlijn in nationale regelgeving werd er aan Bijlage II van het MER-besluit een aantal drempelwaarden toegevoegd.

Bij de opmaak van het RUP werd vastgesteld dat het project niet opgesomd stond op de lijst van projecten van Bijlage I of Bijlage II van het MER-besluit. In het bijzonder werd vastgesteld dat de drempelwaarden die toegevoegd waren aan de projecten van Bijlage II niet werden niet bereikt. Om die reden diende er geen plan-MER te worden uitgevoerd, noch diende er een gemotiveerd verzoek tot ontheffing te worden ingediend. Aldus moet vastgesteld worden dat de destijds geldende regelgeving correct werd toegepast.

De verwerende partij bevestigt dat België door het Hof van Justitie werd veroordeeld wegens het niet conform omzetten van de betreffende richtlijn, in het bijzonder door het toevoegen van drempelwaarden aan de projecten die vermeld zijn in Bijlage II van de richtlijn. Teneinde zich te conformeren aan deze veroordeling werd een Bijlage III aan het MER-besluit toegevoegd. Deze lijst bevat de projecten waarvoor een MER moet worden uitgevoerd of een m.e.r.-screeningsnota (zonder drempelwaarden).

Indien het RUP vandaag zou worden opgemaakt dan zou toepassing gemaakt moeten worden van Bijlage III van het MER-besluit. Er zou dan een MER moeten worden uitgevoerd of een m.e.r.-screening. De verwerende partij benadrukt dat bij de opmaak van het RUP een m.e.r.-screening werd uitgevoerd waarvan de conclusie luidde dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en dat er geen plan-MER diende te worden uitgevoerd.

Samenvattend kan dan ook gesteld worden dat bij de opmaak van het RUP de toen geldende regelgeving correct werd toegepast en dat zelfs indien toepassing gemaakt zou worden van de aangepaste en thans geldende regelgeving (ingevolge de veroordeling door het Hof van Justitie)

de gevolgde procedure nog steeds wettig zou zijn. Men kon volstaan met het uitvoeren van een m.e.r.-screening. Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de conclusie van deze m.e.r.-screening doet hieraan geen afbreuk.

4.1.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat zij belang heeft bij het middel en dat de stelling van de verwerende partij dat ze geen beroep zou mogen doen op artikel 159 van de Grondwet, niet kan worden gevolgd.

Vooreerst raakt artikel 159 van de Grondwet de openbare orde. Bijgevolg kan dit artikel te allen tijde bij een rechtscollège worden opgeworpen. De wettigheid kan ook ambtshalve door een rechter worden onderzocht. Het verordenend karakter van het RUP heeft tot gevolg dat een exceptie van onwettigheid tegen een RUP steeds kan worden ingeroepen, wat ook blijkt uit de rechtspraak van de Raad.

Ten tweede wordt de vaststelling dat een administratieve handeling onwettig is, niet beperkt door een gezag van gewijsde en heeft een vernietigingsarrest van de Raad van State dus niet tot gevolg dat artikel 159 van de Grondwet niet meer kan worden toegepast. De Raad beschikt dan ook over de bevoegdheid om het aangevoerde middel te onderzoeken waarin de onwettigheid van het RUP Spreeuwenhoek-Venne wordt opgeworpen.

Ten derde betwist de verzoekende partij dat uit de arresten waarnaar de verwerende partij verwijst af te leiden zou zijn dat een onwettigheid enkel zou kunnen worden opgeworpen wanneer de verzoekende partij voordien hiertoe geen mogelijkheid had gehad. De verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad waaruit het tegendeel blijkt. Een eerder beroep, waarbij bepaalde onwettigheden niet werden aangehaald, doet helemaal geen afbreuk aan het bestaan van die onwettigheden.

Tevens benadrukt de verzoekende partij dat de essentie is dat zij afdoend belang heeft om de bestreden beslissing te betwisten. De rechtsgrond van deze beslissing is het RUP Spreeuwenhoek-Venne, dat door de Raad, ook al waren er eerder al beroepen bij de Raad van State tegen dit RUP, kan worden getoetst op haar wettigheid bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet. Dit maakt dat de verzoekende partij ook afdoend belang heeft bij het middel.

4.2.

De verzoekende partij stelt verder in haar wederantwoordnota dat de verwerende partij erkent dat ten tijde van de opmaak van het RUP drempelwaarden werden toegepast die onwettig werden verklaard. Dat 'destijds' de toen geldende regelgeving werd toegepast, doet geen afbreuk aan de onwettigheid ervan.

De verzoekende partij wijst naar rechtspraak van de Raad (RvVb/S/1516/0358 van 15 december 2015) waarbij werd geoordeeld dat, ten gevolge van het arrest van 24 maart 2011 met nummer C-435/09 van het Hof van Justitie, het project-MER-besluit buiten toepassing dient te worden gelaten en de vraag of het deelgebied van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Mechelen MER-plichtige projecten mogelijk maakt, dient beoordeeld te worden op grond van artikel 2, eerste lid en artikel 4, tweede lid van de project-MER-richtlijn, in samenhang met bijlage II van deze richtlijn. De conclusie in dat arrest is dat het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Mechelen voor wat betreft deelgebied 9 onderworpen was aan de plan-MER-plicht. Dit geldt ook voor het RUP Spreeuwenhoek-Venne.

De verwerende partij meent dat de destijds opgestelde screeningsnota zou conformeren aan de huidige bestaande regelgeving en dus geen plan-MER moet worden opgesteld. De verzoekende

partij stelt dat dit niet gevolgd kan worden. De verzoekende partij verwijst opnieuw naar artikel 4.2.3, §2 DABM, zoals het thans geldt, en besluit dat ook nu het RUP van rechtswege plan-MER-plichtig zou zijn, aangezien het valt onder §2, 1° én geen betrekking heeft op een kleine wijziging of een klein gebied van lokaal niveau, minstens wordt dit helemaal niet aangetoond.

Het bestaan van een screeningsnota en de daaraan gekoppelde beslissing van de dienst Mer, kan de onwettigheid dus niet opvangen.

Beoordeling door de Raad

1.

Ontvankelijkheid van het middel

De verzoekende partij voert in het eerste middel aan dat het RUP Spreeuwenhoek – Venne, dat de rechtsgrond vormt van de bestreden beslissing, onwettig is en op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

Artikel 159 van de Grondwet geldt voor de met rechtspraak belaste organen, niet voor organen van actief bestuur. Waar de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan de wettigheid van het RUP, tenzij het wegens een flagrante, onbetwistbare onwettigheid als onbestaande zou moeten worden beschouwd, niet op eigen gezag mag beoordelen, moet de Raad als rechtscollege wel beoordelen of de exceptie van onwettigheid gegrond is en, in bevestigend geval, het RUP buiten toepassing laten in zoverre het onwettig is.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij het eerste middel. Artikel 159 van de Grondwet belet niet dat een partij de onwettigheid inroept van een RUP waartegen reeds een vernietigingsprocedure bij de Raad van State werd gevoerd. Noch het feit dat de verzoekende partij de wettigheid van het RUP Spreeuwenhoek-Venne reeds heeft betwist bij de Raad van State, waarna de Raad van State het RUP met het arrest nr. 226.955 van 28 maart 2014 heeft vernietigd in zoverre het betrekking heeft op de percelen van de verzoekende partij, noch het gegeven dat de verzoekende partij wettigheidskritiek aanvoert die niet werd aangevoerd in de vermelde procedure voor de Raad van State, belet haar om in deze procedure voor de Raad de toepassing van artikel 159 Grondwet in te roepen ten aanzien van het RUP.

Het gegeven dat een vernietigingsarrest van de Raad van State een gezag van gewijsde *erga omnes* heeft, doet niet anders besluiten. Artikel 159 van de Grondwet heeft immers een algemene draagwijdte die niet beperkt wordt door de bevoegdheid van de Raad van State. Het gegeven dat de Raad van State zich heeft uitgesproken over een bepaalde onwettigheid houdt niet noodzakelijk in dat het RUP voor de niet-vernietigde delen wettig is.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij in haar beroep bij de Raad van State de vernietiging van het volledige RUP Spreeuwenhoek-Venne heeft gevraagd en dat de beperking van de vernietiging tot de percelen van de verzoekende partij door de Raad van State werd toegestaan op verzoek van de eerste verwerende partij. Het kan de verzoekende partij dan ook niet verweten worden dat ze haar beroep bij de Raad van State beperkt zou hebben tot haar eigen percelen en thans de wettigheid van de rest van het RUP ter discussie stelt.

Bovendien heeft de verzoekende partij belang bij de aangevoerde onwettigheid die betrekking heeft op het onderzoek naar de milieueffecten van het plan.

De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen. De verzoekende partij heeft belang bij het middel.

2.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat het RUP Spreeuwenhoek-Venne van rechtswege plan-MER-plichtig was en dat ten onrechte geen plan-MER is opgemaakt maar enkel een screeningsnota.

Artikel 3 'Werkings sfeer' SEA-richtlijn bepaalt onder meer:

"1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 9, voor de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde plannen en programma's die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.

2. Onverminderd lid 3, wordt een milieubeoordeling gemaakt van alle plannen en programma's

a) die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij Richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten, of
b) waarvoor, gelet op het mogelijk effect op gebieden, een beoordeling vereist is uit hoofde van de artikelen 6 of 7 van Richtlijn 92/43/EEG.

3. Voor in lid 2 bedoelde plannen en programma's die het gebruik bepalen van kleine gebieden op lokaal niveau en voor kleine wijzigingen van in lid 2 bedoelde plannen en programma's is een milieubeoordeling alleen dan verplicht wanneer de lidstaten bepalen dat zij aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.

4. Voor andere dan de in lid 2 bedoelde plannen en programma's, die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, bepalen de lidstaten of het plan of het programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

5. De lidstaten stellen vast, door een onderzoek per geval of door specificatie van soorten plannen en programma's, of door combinatie van beide werkwijzen, of de in de leden 3 en 4 bedoelde plannen of programma's aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. Hierbij houden zij voor alle gevallen rekening met de relevante criteria van bijlage II, om ervoor te zorgen dat plannen en programma's met mogelijke aanzienlijke milieueffecten door deze richtlijn zijn gedekt.

..."

Het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage heeft de SEA-richtlijn omgezet voor wat betreft het Vlaamse Gewest. Het decreet van 27 april 2007 houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu heeft wijzigingen aangebracht in deze decretale omzettingbepalingen.

Overeenkomstig artikel 49 van het decreet van 25 mei 2007 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken zijn deze wijzigingen (aan hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals vervangen door het decreet van 27 april 2007) van toepassing op "ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarvan de plenaire vergadering gehouden wordt zes maanden na de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals vervangen door het decreet van 27 april 2007". Aangezien de plenaire vergadering met betrekking tot het RUP Spreeuwenhoek-Venne

op 26 november 2010 werd gehouden, zijn de bepalingen van het DABM van toepassing zoals die zijn gewijzigd bij het voornoemde decreet van 27 april 2007.

Artikel 4.2.3 DABM luidde ten tijde van de opmaak van het RUP als volgt:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer :

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3bis. De administratie kan na een gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer van een voorgenomen plan of programma dat overeenkomstig § 2 of § 3 aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, dat voorgenomen plan of programma ontheffen van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage overeenkomstig artikel 4.2.5 tot en met 4.2.10.

Dat kan als de administratie oordeelt dat :

a) het voorgenomen plan of programma een uitwerking, wijziging, herziening of voortzetting inhoudt van een plan of programma, waarvoor reeds eerder een plan-MER werd goedgekeurd, en een nieuw plan-MER redelijkerwijze geen nieuwe of extra gegevens betreffende aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of

b) indien in het kader van andere rapportages of beoordelingen reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu gemaakt werd, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER zoals vermeld in artikel 4.1.4, § 2.

§ 3ter Het gemotiveerd verzoek, vermeld in § 3bis, bevat tenminste :

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen plan of programma, in voorkomend geval met een afbakening van het gebied erbij waarop het plan of programma betrekking heeft;

2° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft om de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten op de hoogte te kunnen brengen;

3° de verantwoording voor het verzoek en alle relevante gegevens ter staving ervan.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de informatie die in het gemotiveerd verzoek opgenomen moet worden.

§ 3quater. De administratie neemt binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek, vermeld in § 3ter een beslissing. In voorkomend geval bevat de beslissing tevens de voorwaarden die eraan zijn verbonden. Indien de beslissing niet kan worden genomen binnen de hiervoor bedoelde termijn van dertig dagen brengt de administratie de initiatiefnemer hiervan schriftelijk op de hoogte binnen deze termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk zal worden genomen.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt onverwijld door de administratie aan de initiatiefnemer betekend. Vanaf de betekening van de beslissing wordt ze bekendgemaakt en wordt ze samen met het gemotiveerd verzoek als vermeld in § 3ter ter inzage gelegd bij de administratie. Als het voorgenomen plan of voorgenomen programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij het Verdrag, en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, dan wordt de beslissing vermeld in het eerste lid onverwijld door de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs ter kennis gebracht van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

§ 4. Voor een plan of programma dat uitsluitend bestemd is voor noodsituaties moet geen plan-MER worden opgemaakt.

§ 5. De toepassing van § 2 en § 3 mag er echter niet toe leiden dat plannen en programma's met mogelijke aanzienlijke milieueffecten niet onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen."

Het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's bepaalt het toepassingsgebied van de plannen en programma's die in de Vlaamse regelgeving in aanmerking kunnen komen voor de toepassing van een plan-MER. Artikel 4, §2 van dit besluit regelt de inhoud van het verzoek tot raadpleging in het kader van het onderzoek tot milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.2.3, § 2, 2°, en artikel 4.2.3, § 3 DABM.

3.

Voor het RUP Spreeuwenhoek-Venne werd een nota "Screening plan-Mer-plicht" (hierna: screeningsnota) en geen plan-MER opgesteld. De screeningsnota werd op 26 oktober 2010 ingediend bij de dienst Mer van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie met het verzoek een beslissing te nemen over de plicht tot opmaak van een plan-MER.

In de screeningsnota wordt verwezen naar artikel 3, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007:

"§ 1. Bij het onderzoek tot milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.2.3, § 2, 2°, en artikel 4.2.3, § 3, van het decreet, raadpleegt de initiatiefnemer op eigen initiatief en uiterlijk op het ogenblik dat hij de doelstellingen en de reikwijdte van het voorgenomen plan of programma kan afbakenen, de volgende instanties, tenzij zij de initiatiefnemer zelf zijn :

- 1° de deputatie van de provincie of de deputaties van de provincies, waarop het voorgenomen plan of programma milieueffecten kan hebben;
- 2° het college van burgemeester en schepenen van de gemeente of de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeenten, waarop het voorgenomen plan of programma milieueffecten kan hebben;
- 3° de betrokken instanties afhankelijk van de ligging en de mogelijk te verwachten aanzienlijke effecten van het voorgenomen plan of programma op in voorkomend geval de gezondheid en veiligheid van de mens, de ruimtelijke ordening, de biodiversiteit, de fauna en flora, de energie- en grondstoffenvoorraden, de bodem, het water, de atmosfeer, de klimatologische factoren, het geluid, het licht, de stoffelijke goederen, het cultureel erfgoed met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap en de mobiliteit. Deze instanties zijn in de bijlage bij dit besluit vermeld, meer bepaald ingedeeld per categorie van mogelijk te verwachten aanzienlijke effecten voor mens of milieu.”

Verder bevat de screeningsnota een onderdeel ‘Bepalen van de plan-MER-plicht’ (p. 25) waarin het volgende wordt gesteld:

“Met de goedkeuring van het besluit betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s door de Vlaamse Regering op 12 oktober 2007, moet de initiatiefnemer van een plan met – mogelijk – aanzienlijke milieueffecten, zoals bijvoorbeeld ruimtelijke uitvoeringsplannen, deze milieueffecten en eventuele alternatieven in kaart brengen. Ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de plenaire vergadering plaats vindt na 1 juni 2008, moeten aan de nieuwe regelgeving voldoen. Er geldt evenwel enkel een plan-MER-plicht voor deze plannen en programma’s die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. Om al dan niet te kunnen besluiten tot een plan-MER-plicht moeten geval per geval de volgende drie stappen doorlopen worden:

- Stap 1: valt het plan onder de definitie van een plan of programma zoals gedefinieerd in het Decreet houdende Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid (DABM) ?

>> RUP’s vallen onder deze definitie;

- Stap 2: valt het plan onder het toepassingsgebied van het DABM ?

>> dit is het geval indien:

- o Het plan het kader vormt voor de toekenning van een vergunning (stedenbouwkundige, milieu-, natuur-, kap-, ...) aan een project;
- o Het plan mogelijk betekenisvolle effecten heeft op speciale beschermingszones waardoor een passende beoordeling vereist is.

Gemeentelijke ruimtelijk uitvoeringsplannen vormen het kader voor de toekenning van een stedenbouwkundige vergunning, die pas kan worden verleend als het voorgenomen project zich in de bestemming bevindt die overeenstemt met de bestemming vastgelegd in het ruimtelijk uitvoeringsplan. Het RUP vormt dus het kader op basis waarvan de stedenbouwkundige vergunning toegekend wordt. **Het RUP ‘Spreeuwenhoek-Venne’ valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van het DABM.**

Stap 3: valt het plan onder de plan-MER-plicht ?

>> Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen:

- o Plannen die “van rechtswege” plan-MER-plichtig zijn (geen voorafgaande “screening” vereist):

- Plannen die het kader vormen voor projecten uit bijlage I of II van het BVR van 10 december 2004 (project-MER-plicht) én niet het gebruik regelen van een klein gebied op lokaal niveau noch een kleine wijziging inhouden én betrekking hebben op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening (een RUP voldoet per definitie aan deze laatste voorwaarde);

- *Plannen waarvoor een passende beoordeling vereist is, uitgezonderd deze die het gebruik bepalen van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhouden*

o Plannen die niet onder de vorige categorie vallen en waarvoor geval per geval moet geoordeeld worden of ze aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben >> "screeningplicht"

o Plannen voor noodsituaties (niet plan-MER-plichtig, maar hier niet relevant).

Het plan behoort niet tot categorie 10b van bijlage II in het kader van de project-MERplicht, daar het aantal woningen ver onder de grens van 1.000 eenheden blijft, de vervoersgeneratie beneden de opgegeven grenswaarden is gesitueerd en er geen handelsruimte wordt voorzien. Op basis van deze argumentatie en bovenstaande criteria kan worden besloten dat dat het RUP niet van rechtswege plan-MER-plichtig is. Hier dient dan ook een screeningsprocedure doorlopen te worden teneinde een conclusie te kunnen maken omtrent eventuele plan-MER-plicht. In volgende paragrafen wordt het screeningsonderzoek, ook wel het onderzoek naar het voorkomen van aanzienlijke milieueffecten als gevolg van het plan, gevoerd."

De dienst Mer oordeelt in de beslissing van 29 november 2010 dat, zoals in de screeningsnota is aangegeven, het voorliggend RUP niet van rechtswege plan-MER-plichtig is en dus in aanmerking komt voor een onderzoek tot milieueffectrapportage. Verder wordt gesteld dat twee adviesinstanties expliciet bezwaar hebben geuit tegen een ontheffing van de plan-MER-plicht. De dienst Mer concludeert dat het plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat derhalve de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

Het besluit dat het RUP Spreeuwenhoek-Venne niet van rechtswege plan-MER-plichtig is en dat een screening dient te worden doorlopen, steunt aldus op de vaststelling dat het RUP niet behoort tot categorie 10b van bijlage II bij het project-MER-besluit omdat het aantal woningen ver onder de grens van 1000 eenheden blijft, de vervoersgeneratie beneden de opgegeven grenswaarden is gesitueerd en er geen handelsruimte wordt voorzien. Daarmee wordt aangegeven dat het RUP niet onder de toepassing valt van artikel 4.2.3, §2, 1° DABM, met name plannen die betrekking hebben op de ruimtelijke ordening en het kader vormen voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het project-MER-besluit.

4.

De verzoekende partij voert aan dat ten onrechte drempelwaarden werden toegepast om de plan-MER-plicht te beoordelen.

Punt 10, b van bijlage II van het project-MER-besluit luidde ten tijde van het vaststellen van het RUP:

"10. Infrastructuurprojecten

...

b) Stadsontwikkelingsprojecten, met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen,

- met betrekking tot de bouw van 1000 of meer woongelegenheden, of

- met een brutovloeroppervlakte van 5.000 m² handelsruimte of meer, of

- met een verkeersgenererende werking van pieken van 1000 of meer personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur."

Met een arrest van 24 maart 2011 met nummer C-435/09 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat voor zover de regelgeving van het Vlaamse Gewest drempelwaarden en selectiecriteria vaststelt die enkel met de omvang van het betrokken project rekening houden, dit niet aan de eisen van

artikel 4, leden 2 en 3 van die richtlijn, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III, voldoet. Het Hof van Justitie oordeelde vervolgens dat de regelgeving van het Vlaamse Gewest de verplichtingen niet is nagekomen die volgen uit de project-MER-richtlijn doordat niet de nodige maatregelen zijn genomen om artikel 4, leden 2 en 3, van deze richtlijn, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III, correct of volledig uit te voeren.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 7 januari 2004 met nummer C-201/02 overwogen dat artikel 2, eerste lid van de project-MER-richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 1, tweede lid en artikel 4, tweede lid ervan, rechtstreekse werking heeft.

Het voorgaande heeft, zoals ook de verzoekende partij stelt, tot gevolg dat het project-MER-besluit buiten toepassing dient te worden gelaten, en dat de vraag, ten tijde van de vaststelling van het RUP Spreeuwenhoek-Venne, of het RUP MER-plichtige projecten mogelijk maakt, dient te worden beoordeeld op grond van artikel 2, eerste lid en artikel 4, tweede lid van de project-MER-richtlijn, in samenhang met bijlage II van deze richtlijn.

De bijlage II van de project-MER-richtlijn (thans de richtlijn 2011/92/EU) vermeldt onder punt 10, b) “Stadsontwikkelingsprojecten, met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen”.

Daarnaast wijst de verzoekende partij er ook op dat punt 10, e) van dezelfde bijlage onder meer “aanleg van wegen” vermeldt.

In de screeningsnota wordt aangegeven dat het plangebied een totaal te ontwikkelen oppervlakte van 43 ha heeft en wordt de gewenste planinvulling als volgt omschreven (p. 15):

“Het bestemmingsplan is terug te vinden in bijlage 1. Er worden 9 woonzones voorzien (maximaal 372 woningen), elk met hun eigen invulling. Het betreft een villawijk, een woonzone met gesloten bebouwing, een zone voor rug aan rug gekoppelde woningen, een zone voor zijtuinwoningen, enz. Er worden twee zones voor recreatie voorzien. Het betreft de zone rond de bestaande voetbalvelden en tennisvelden. Er wordt een zone voor bos en een buurtpark voorzien binnen het plan. Tevens is er een zone voor een park aan het water. Groenstrips worden voorzien binnen het plan, alsmede verbindingen voor langzaam verkeer en zones voor gemeenschapsvoorzieningen.”

De verzoekende partij stelt niet ten onrechte dat het RUP Spreeuwenhoek-Venne de realisatie van projecten mogelijk maakt zoals vermeld in bijlage II bij de project-MER-richtlijn, met name “stadsontwikkelingsprojecten” (punt 10, b). De Raad stelt vast dat de wegen in het RUP deel uitmaken van de ontwikkeling van het gebied in functie van de “stadsontwikkelingsprojecten” en niet als afzonderlijke categorie in de zin van punt 10, e) van bijlage II bij de project-MER-richtlijn zijn opgevat.

De conclusie van het voorgaande is dat, met toepassing van artikel 4.2.3, §2, 1° DABM en het project-MER-besluit en, overeenkomstig de richtlijnbepalingen met rechtstreekse werking, het RUP Spreeuwenhoek-Venne van rechtswege plan-MER-plichtig is en er geen toepassing gemaakt kon worden van de screeningsprocedure.

5.

Of er sprake is van een plan dat betrekking heeft op een “klein gebied op lokaal niveau” of een “kleine wijziging” in de zin van artikel 4.2.3, §3 DABM moet steeds geval per geval worden getoetst, aangezien in de regelgeving geen concrete definitie van deze begrippen wordt geven. Het komt toe aan de bevoegde plannende overheid om aan te tonen dat het plan betrekking zou hebben op een klein gebied op lokaal niveau of op een kleine wijziging.

Noch in de screeningsnota, noch in de beslissing van de dienst Mer zijn concrete aanduidingen te vinden dat het plan betrekking zou hebben op een klein gebied op lokaal niveau of op een kleine wijziging, zoals bepaald in artikel 4.2.3, §3 DABM, zodat voorbijgegaan zou kunnen worden aan de plan-MER-plicht. Het komt de Raad ook niet toe dit uit de gegevens van het dossier af te leiden.

6.

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat indien het RUP Spreeuwenhoek-Venne vandaag zou worden opgemaakt, toepassing gemaakt zou moeten worden van bijlage III bij het project-MER-besluit. Er zou dan een MER moeten worden opgesteld of een m.e.r.-screening moeten worden uitgevoerd. Aangezien *in casu* een m.e.r.-screening werd uitgevoerd waarvan de conclusie luidt dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, diende er volgens de verwerende partij geen plan-MER te worden uitgevoerd.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 werd het project-MER-besluit gewijzigd. Het werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 april 2013 en trad in werking op datum van publicatie. Artikel 2, §1, van het project-MER-besluit, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013, bepaalt:

“De categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2, § 1, § 2, § 2bis, § 3 en § 3bis, van het decreet al dan niet een project-MER moet worden opgesteld, zijn vermeld in bijlage I, bijlage II en bijlage III van dit besluit.”

Bijlage III, 10, b van het besluit van het project-MER-besluit, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013, vermeldt *“stadsontwikkelingsprojecten (projecten die niet onder bijlage II vallen)”*.

De argumentatie van de verwerende partij kan evenwel niet worden gevolgd. Met het decreet van 1 maart 2013 houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu, en natuur en ruimtelijke ordening werd artikel 4.3.2, §2, 1° DABM aangepast. Het artikel luidt:

“§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer :

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;”

Hieruit volgt dat ook plannen die het kader vormen voor de toekenning van een vergunning voor projecten die zijn opgenomen in bijlage III van het project-MER-besluit, in beginsel van rechtswege plan-MER-plichtig zijn.

De verwerende partij kan niet gevolgd worden in haar stelling dat zonder meer kan worden aangenomen dat een m.e.r.-screening volstaat.

7.

Uit het voorgaande volgt dat het RUP Spreeuwenhoek-Venne onwettig is in zoverre niet werd voldaan aan artikel 4.2.3, §2, 1° DABM, zodat de Raad met toepassing van artikel 159 van de

Grondwet het RUP Spreeuwenhoek-Venne buiten beschouwing laat in de mate dat dit RUP de juridische grondslag vormt voor de bestreden beslissing.

Uit het aanvraagdossier blijkt dat de aangevraagde wegenis in functie staat van de ontwikkeling van het RUP Spreeuwenhoek-Venne. De aangevraagde wegeniswerken vallen grotendeels samen met de 'zone voor wegen – hoofdonthuizing' van het RUP Spreeuwenhoek-Venne. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat de bestreden beslissing haar overwegende rechtsgrond vindt in het RUP Spreeuwenhoek-Venne en ten gevolge van de toepassing van artikel 159 van de Grondwet niet langer over de vereiste juridische grondslag beschikt.

8.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelonderdelen en middelen worden niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 22 juli 2015, waarbij aan de stad Mechelen een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van wegenis en riolering voor de woonwijk Spreeuwenhoek en de directe omgeving op de percelen gelegen te 2800 Mechelen, Lotelingstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie D, nummers 107T, 110E, 93X3 en 94N2.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de stad MECHELEN en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 november 2017 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO